

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afholdelse af Fondsbørs.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 965).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—13 (se Tillæg C. Sp. 321) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Da Socialministeren er fraværende paa Grund af Møde i Folketinget, gaar vi nu til den under Nr. 10 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Forholdsregler til Skibsfartens Betyggelse Nr. 146 af 29. Marts 1920, jfr. Lov Nr. 136 af 18. April 1925.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5909; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 817).

Formanden: Da denne og den næste Sag paa Dagsordenen er saa beslægtede, er der formentlig ikke noget til Hinder for, at de kan omtales under eet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

M. C. Jensen: Det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Lov om Forholdsregler til Skibsfartens Betyggelse er en nødvendig Følge af vor Tilslutning til Londonkonventionen af 31. Maj 1929. Der findes ikke i Lovforslaget noget egentligt nyt, udover at man har udvidet Rammerne en Smule, saaledes at det omfatter flere Spørgsmaal, end Tilfældet var med den hidtil gældende Lov.

I § 1, Nr. 1, sidste Stykke, staar der:

„De fornødne Beløb til Gennemførelsen af de i denne Paragraf omhandlede Foranstaltninger bevilges ved Finansloven.“

Jeg ved ikke, hvorvidt den højtærede Mini-

ster er i Stand til at oplyse noget om, hvorvidt de nye Foranstaltninger i Henhold til denne Lovændring vil medføre væsentlig større Udgifter end Foranstaltningerne efter Loven af 1920. Det er muligt, han ikke kan give nogen bestemt Oplysning i saa Henseende, men jeg kan ikke tænke mig, at Udgifterne kan blive væsentlig større end hidtil.

Under Nr. 2 er foretaget en Ændring i § 4. Det kan efter denne paalægges enhver Fører af dansk Skib ved Optagelse og Videre-sendelse af meteorologiske Observationer at bidrage til Opretholdelsen af Vejrtjeneste i saadant Omfang, som udkræves til Betyggelse af Skibsfarten. Det synes næsten at være en Selvfølge, at en saadan Pligt paahviler en Skibsfører, det gaar egentlig ikke ud over, hvad man anser for ret og rimeligt. Man anser det for en almindelig Sømandspligt, at en Skibsfører, der observerer noget af en eller anden Art, der kan medføre Fare, søger at give sine Medmennesker de Oplysninger derom, han er i Stand til. Men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at det er en meget vidtgaaende Bestemmelse; der staar her, at det kan paalægges enhver Skibsfører at bidrage til Opretholdelse af Vejrtjeneste. Nu tror jeg nok, man vil forstaa Bestemmelsen saadan, at man ikke paalægger nogen en større Pligt, end han er i Stand til med Rimelighed at paatage sig, og jeg vil gerne bede om, at man vil forstaa Bestemmelsen saaledes, at der kun er Tale om en almindelig Pligt for en Skibsfører til at holde sine Medmennesker à jour med, hvad der foreligger.

I Punkt 3 findes der i sidste Stykke en ny Bestemmelse, der lyder saaledes:

„Ministeren for Søfart og Fiskeri kan efter Samraad med Marineministeriet fastsætte Bestemmelser til Overholdelse af Orden og Forebyggelse af Fare i danske Farvande, herunder Forskrifter om, hvad der skal iagttages for at forebygge, at der lægges den frie Sejlads Hindringer i Vejen.“

Grunden til denne Bestemmelse er, at man har villet have, at lignende Forskrifter som de, der i Forvejen findes for Sejlløb, gravede Render og Havne, skal være gældende for mindre Farvande. Det anføres i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der har været divergerende Erhvervsinteresser mellem Søfart og Fiskeri ved saadanne Farvandes Benyttelse. Det har der været, og det vil der sikkert altid komme. Jeg tvivler om, at en Lovbestemmelse vil være i Stand til at hindre saadanne Erhvervskonflikter. Jeg tvivler om, det er saa let, som det her ser ud til; men det skulde glæde mig, hvis det